

Na łamach prasy

Prasa jest jednym z najstarszych środków masowego przekazu. Rozwija się dynamicznie od czasów wynalezienia druku.

winieta

pasek tytułowy czasopisma (tytuł, informacje o numerze, dacie, cenie)

dział

miejsce w czasopiśmie przeznaczone na artykuły dotyczące podobnej tematyki (np. wydarzenia ze świata)

kolumna

wypełniona drukiem stronica czasopisma

łam

część kolumny czasopisma; porcja tekstu uformowana w pionowy blok o określonej szerokości i długości

Internetowe czasopismo

Rozwój nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK, ITC) umożliwia funkcjonowanie internetowych wersji czasopism, wzbogacających swój przekaz materiałami audio i wideo, pozwalających na interaktywny kontakt z odbiorcą i szybką aktualizację.

Jak powstaje czasopismo?

- 1 wybór tekstów i ilustracji przygotowanych przez dziennikarzy, rozłożenie ich na stronach (makieta), skład elektroniczny
- 2 próbny wydruk gotowych stron, korekta
- 3 przygotowanie specjalnej matrycy i umocowanie jej w maszynie drukarskiej lub edycja wydania elektronicznego
- 4 drukowanie czasopisma lub publikacja w sieci
- 5 automatyczne cięcie arkuszy i układanie w odpowiedniej kolejności – wersja papierowa

Prasa w Polsce

Początki prasy w Polsce sięgają XVI stulecia, kiedy zaczęły ukazywać się pierwsze druki informacyjne (tzw. gazety ulotne) wydawane z okazji ważnych wydarzeń. Od XVII wieku powstało wiele czasopism, które odegrały ważną rolę w kształtowaniu świadomości Polaków.

„Merkuriusz Polski Ordynaryjny” to najstarsze polskie czasopismo. Wydany po raz pierwszy w Krakowie w 1661 r. z inicjatywy żony króla Jana Kazimierza. Zawierał ok. 10 stron i ukazywał się 1–2 razy w tygodniu w nakładzie 100–200 egzemplarzy.

„Monitor” powstał w okresie oświecenia, założony przez Ignacego Krasickiego i Franciszka Bohomolca. Ukazywał się w latach 1765–1785. Publikowano w nim teksty najwybitniejszych pisarzy polskiego oświecenia.

„Zabawy Przyjemne i Pożyteczne” (pełna nazwa: „Zabawy Przyjemne i Pożyteczne z Sławnych Wieku Tego Autorów Zebrane”) to pierwsze polskie czasopismo literackie. Ukazywało się raz w tygodniu w latach 1770–1777.

„Czas” to dziennik informacyjno-polityczny wydawany od 1848 r. do wybuchu II wojny światowej, najpierw w Krakowie, a od 1935 r. w Warszawie. W „Czasie” ukazał się w odcinkach pierwodruk *Potopu* Henryka Sienkiewicza.

„Biuletyn Informacyjny” to konspiracyjny tygodnik wydawany podczas okupacji hitlerowskiej w latach 1939–1945. W czasie powstania warszawskiego drukowany codziennie. Po upadku powstania publikowany w Krakowie.

„Trybuna Ludu” to jeden z największych ogólnopolskich dzienników PRL. Gazeta była głównym narzędziem propagandy komunistycznej w powojennej Polsce.

„Kultura” to założony po II wojnie światowej przez Jerzego Giedroycia emigracyjny miesięcznik polski. Pierwszy numer pisma ukazał się w Rzymie, od drugiego numeru „Kultura” była wydawana w Paryżu. Publikowano w niej teksty, które nie mogłyby się ukazać w cenzurowanej prasie PRL-u.

Obecnie w Polsce ukazuje się kilkadziesiąt **dzienników ogólnopolskich** oraz wiele **czasopism lokalnych i pism branżowych** (np. czasopisma dla lekarzy, nauczycieli), **tematycznych** (np. na temat gotowania, majsterkowania), a także **adresowanych do określonych grup społecznych** (np. prasa młodzieżowa, kobieca).